

We vinden het geen goed idee om het abonnementstarief voor dagbesteding en wonen in een beschermde omgeving af te schaffen. Deze aspecten van de WMO zijn van essentieel belang voor kwetsbare groepen die ondersteuning en zorg nodig hebben. Dagbesteding biedt structuur, sociale interactie en zinvolle activiteiten aan mensen met een beperking of ouderen. Wonen in een beschermde omgeving zorgt voor een veilige en gecontroleerde omgeving voor mensen met een verstandelijke of psychische beperking. Het behouden van het abonnementstarief voor dagbesteding en wonen in een beschermde omgeving is enorm belangrijk om ervoor te zorgen dat mensen met een beperking toegang hebben tot deze zorg en ondersteuning, zelfs als ze een gemiddeld of hoger inkomen hebben. Het positieve effect van deze onderdelen van de wet is niet direct meetbaar voor de patiënt en de mantelzorger, dus we vrezen dat dit het eerste is wat deze mensen zouden willen verminderen of nog erger vermijden. Op de lange termijn zal dit grote gevolgen hebben voor de cliënt en ook voor de partner en/of mantelzorger. Maar ook voor de ondernemers.

Voor de financiering van de huishoudelijke hulp en hulpmiddelen kan het afschaffen van het abonnementstarief juist gunstig zijn. Patiënten met hogere inkomens dan het minimum maken al gebruik van betaalde huishoudelijke hulp en kunnen vaak ook niet meer fietsen, maar wel zelf een scootmobiel betalen. En ook hun eigen schoonmaakhulp. Zo duur is dat niet.

Daarom pleiten we ervoor om de verschillende modules van de WMO te scheiden. Er zou een inkomensafhankelijke bijdrage moeten zijn voor huishoudelijke hulp en hulpmiddelen, maar zeker niet voor dagbesteding, begeleiding en beschermd wonen.